

[Torben Lund]

Jeg fik ikke i første omgang lejlighed til at sige noget om aflastningen af højesteret, men jeg skal ganske kort sige, at vi ikke uden videre accepterer de forslag, der er indeholdt i justitsministerens lovforslag, og at vi gerne vil arbejde videre med det under udvalgsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg finder, at denne debat har været både god og lovende for, at vi kan nå at komme igennem på dette område, som jeg anser for at være væsentligt, og at vi får fastlagt regelsæt, der klart tilkendegiver, hvad man kan gøre og ikke gøre med de særlige og ekstraordinære efterforskningsmidler. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte bemærkninger navnlig om dette at anvende politiaгентer.

Hr. Leif Hermann brugte det udtryk, at det udvaskede skellet mellem politi og forbryder, og at det var noget, man gjorde bevidst. Jeg tror, det er forkert at ansue det på denne måde. Jeg tror netop, at det betyder, at vi med den anvendelse, der kan gøres af politiaгентer under særlige forhold, markerer, at vi gør, hvad vi kan for at nå til det, der vel er mest væsentligt, nemlig at opklare de alvorlige forbrydelser, der her er tale om. Når det kun skal anvendes under ganske særlige forhold, hvor der er en virkelig bestyrtet mistanke, må man også sige, at det, der er tale om, er, at agentens indflydelse på den strafbare handlings udførelse ikke må medføre en forøgelse af lovovertrædelsen. Det er sådan, lovforslagets tekst er, og det er det, man er nået til under strafferetsplejeudvalgets behandling af disse spørgsmål. Man siger videre, at politiet ikke ved agentens virksomhed må anstifte en lovovertrædelse, som ikke i forvejen er ved at blive begået eller forsøgt begået.

Når man ved, at disse bemærkninger indgår som baggrund for brugen af det lovregelsæt, der kommer, synes jeg, man skal lade være med at sige, at man udvisker skellet mellem politi og forbryder. Jeg synes netop, at man klart trækker op, hvad der må gøres i forhold til de lovovertrædelser, der skal efterforskes.

Det får mig til igen at gøre nogle enkelte bemærkninger om hr. Leif Hermanns indlæg i herværende avis i dag. Jeg erkender, at der

i overskriften står et spørgsmålstegn, men alligevel skriver hr. Leif Hermann:

»Tilstanden kan herefter nemt blive, at vi får hemmelige agenter, der igangsætter forbrydelser, der behandles i lukkede retssager med forsvarere, der får mundkurv på, eller hvis effektivitet svækkes på grund af anonym vidneførsel.«

Det tror jeg er en fantastisk overdrivelse, eller rettere sagt: noget sådant vil ikke kunne forekomme. Det er slet ikke det, vi glider ind i, tværtimod; ved at lovfæste disse forhold, som hidtil har været et ulovbestemt område, hvor der til en vis grad var frit slag, ender vi med at få et regelsæt, der kan bruges, og det tror jeg vi skal være tilfredse med.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg har her i anden runde kun to små ting at komme ind på. Det ene vedrører også SFs ordfører, hr. Leif Hermann. I sine forsøg på at tegne et meget mørkt billede, at gøre en status, der skulle vise, at vi allerede var meget tæt på om ikke allerede midt i politistaten her i Danmark, talte han om, at brugen af anonyme vidner også var blevet tilladt ved højesteretsdommen, og at den debat, som havde været her i tinget, også havde bekræftet dette. Det falder helt i tråd med det, som både hr. Hagen Hagensen og hr. Torben Lund har været inde på i forbindelse med omtalen af den artikel, som hr. Leif Hermann – meget flot timet – netop i dag har i dagbladet Politiken.

Jeg må anholde den betragtning, at vi skulle have tilladt brugen af anonyme vidner. Der er i hvert fald en meget væsentlig udeldelse. Jeg tror ikke, at det er en forglemmelse, men det kan jo være. Der er nogle ord, som er ganske afgørende. Der står nemlig »ganske undtagelsesvis«, og på den måde, hr. Leif Hermann talte om brugen af anonyme vidner, lød det, som om både højesteret og et klart flertal her i folketinget skulle acceptere en almindeligt udbredt anvendelse af anonyme vidner. Det er jo slet ikke tilfældet.

Det andet spørgsmål er til justitsministeren. I mit første indlæg var jeg inde på, om der var mulighed for allerede nu at få en antydning af spørgsmålet om fri proces. Det er en af de ting, som meget forståeligt drukner i vores debat her, men der sker, synes jeg, en ganske fornuftig ændring i anvendelsen af fri